Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Μὴ δὸ γλυκοβυζάνεις τὸ μωρό σου, γιατὶ δύσκολα δὰ τ' ἀποκόψῃς ὕστερα Νεάπ. || Ἄσμ.

Πῶς λαχταρίζουν τὰ μικρὰ καὶ τὰ γλυκοβυζαίνουν (ἐκ μοιρολ.) Ἀνδρίτσ. Ὀλυμπ.

Κοιτάζω τὶς γειτόνισσες καὶ τὶς καλοτυχίζω,
ποὺ ταχταρίζουν τὰ μικρὰ καὶ τὰ γλυκοβυζαίνουν Ἤπ.

γλυκοβύζασμα τό, Κρήτ. (Νεάπ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. β ύ ζ α σ μ α.

Ἐπὶ νηπίων, θηλασμὸς ἐπὶ περισσότερον τοῦ κανονικοῦ χρόνον ἔνθ' ἀν. Συνών. γ λ υ κ ο β υ ζ α σ μ ό ς.

γλυκοβυζασμὸς ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. β υ ζ α σ μ ό ς.

Γ λ υ κ ο β ύ ζ α σ μ α, τὸ ὁπ. βλ.: *Ἤβαλά το 'ς τὸ βυζὶ καὶ γλυκοβύζασε δὸ κακόμοιρο σὰ νά 'μουν ἡ μάννα δου. Εἶδα γλυκοβυζασμὸς ἦτον ἐκεῖνος!*

γλυκοβύζαστος ἐπίθ. Ζάκ.— Δ. Σολωμ., 18. Φ. Πανᾶς, Λυρικ. 87 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ὰ καὶ τοῦ ἐπιθ. β υ ζ α σ τ ό ς.

1) Ὁ μεθ' ἡδονῆς, γλυκύτητος βυζαινόμενος Δ. Σολωμ., ἔνθ' ἀν. — Λεξ. Δημητρ.: Ποίημ.

Ἡ ψυχή μου ἀναγαλλιάζει | πὼς ὁ κόρφος καθεμιᾶς γλυκοβύζαστο ἑτοιμάζει | γάλα ἀνδρείας καὶ ἐλευθεριᾶς

Δ. Σολωμ., ἔνθ' ἀν. **2)** Ὁ γλυκέως, ἡδέως γαλουχηθείς, θηλάσας Φ. Πανᾶς, ἔνθ' ἀν. — Λεξ. Δημητρ.: Ποίημ.

Παιδιά της γλυκοβύζαστα, τ' ἀδέλφια σου τὰ ὡραῖα χίλιες φορὲς τοὺς γράφεται νὰ τρέξουνε γι' αὐτή.

Φ. Πανᾶ, ἔνθ' ἀν. **3)** Ὁ ὑπὲρ τὸν ὡρισμένον χρόνον γαλουχηθεὶς Ζάκ.

γλυκοβύζι τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. β υ ζ ί.

Τὸ ποῶδες φυτὸν Θριγγίον τὸ κονδυλόρριζον(Thrincia tuberosa), τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae). Συνών. π ο λ υ ρ ρ ι ζ ί δ ι, τ ο ῦ π α π π ο ῦ τ ὰ ἀ ρ χ ί δ ι α.

γλυκόγαλα τό, ἐνιαχ. *γλυκόγαλαν* Πόντ.(Κερασ. Τραπ. κ.ἀ.) *γλυκύαλα* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἀπὸ τὸ ἐπίθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τὸ οὐσ. γ ά λ α. Ὁ τύπ. γ λ υ κ ύ α λ α ἀπὸ α' συνθ. γ λ υ κ ύ, διὰ τὸ ὁπ. βλ. γ λ υ κ ό ς.

Τὸ κοινὸν νωπὸν γάλα, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ ὀξύγαλα ἔνθ' ἀν.: *Τὸ 'ἀλα εἶναι δυὸ λογιῶν, τὸ γλυκὺ 'ἀλα ἢ γλυκύαλα καὶ τὸ ξινὸ ἢ ξινόαλα ἢ 'ξύαλα* Νάξ. Ἀντίθ. ξ ι ν ό γ α λ α, ὀ ξ ύ γ α λ α.

γλυκογάλαζος ἐπίθ. Φ. Πανᾶς, Λυρικ., 98.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ γ α λ ά ζ ι ο ς.

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει ἁπαλόν,γλυκὺ κυανοῦν χρῶμα: Ποίημ.

Σ' τὸ γλυκογάλαζο οὐρανό, ποὺ τό 'δωκεν ὁ Πλάστης 'ς τὲς ἀττικὲς νυχτοῦλες του, ποὺ λάμπουνε διαμάντια.

γλυκογαλατιάζω Ἤπ. (Μαργαρ. κ.ἀ.) Κέρκ.— Λεξ. Βλαστ. 393.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ὰ καὶ τοῦ ρ. γ α λ α τ ι ά ζ ω.

1) Ἐπὶ τῶν θηλαζόντων βρεφῶν, προσκολλῶμαι εἰς τὸν μητρικὸν μαστὸν καὶ θηλάζω ἀπλήστως ἔνθ' ἀν. **2)** Ἐπὶ τῶν θηλαζόντων ζῴων, ἐθίζομαι εἰς τὸ μητρικὸν γάλα καὶ ἀποφεύγω ἄλλην τροφὴν Ἤπ. (Μαργαρ.): *Βγῆκαν τ' ἀρνιὰ 'πὸ τὸν τσάρκο καὶ βρήκανε τσὶ μαννάδες τους καὶ γλυκογαλατιάσανε.* **β)** Ἐπὶ ἀνθρώπων, συνηθίζω εἰς ἐκλεκτὰ ἐδέσματα καὶ ἀποφεύγω τὰ λοιπὰ Ἤπ. (Μαργαρ.): *Γλυκογαλάτιασε ἡ τσούπα μας μὲ τὰ καλούδια τσῆ θειᾶς της καὶ δὲν τρώει φαῖ ντίπου* (= καθόλου). Συνών. γ λ υ κ ο σ τ ο μ ι ά ζ ω.

γλυκογαλάτιασμα τό, Ἤπ. (Μαργαρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ υ κ ο γ α λ α τ ι ά ζ ω.

Ἡ ἀδιαφορία ἀτόμου πρὸς τὰ κοινὰ φαγητά, ἐπειδὴ συνήθισεν εἰς τὰ ἐκλεκτά: *Ἔπαθε γλυκογαλάτιασμα καὶ δὲ βάνει ντὶπ 'ς τὸ στόμα του.* Συνών. γ λ υ κ ο σ τ ό μ ι α σ μ α.

γλυκογάλατος ἐπίθ. Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γ λ υ κ ὸ ς καὶ τοῦ οὐσ. γ ά λ α.

Ἐπὶ ζῴων, ὁ παράγων γλυκὺ γάλα: *Ἀρνάδα γλυκογάλατη.*

γλυκογαλιάζω Ἀθῆν. Πειρ. Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γ λ υ κ ὰ καὶ τοῦ ρ. γ α λ ι ά ζ ω.

Α) Κυριολ., ἐπὶ βρεφῶν καὶ ἀμνεριφίων, συνηθίζω εἰς τὸ θήλασμα, ἐξοικειούμενος εἰς τὴν γλυκύτητα τοῦ γάλακτος καὶ πέραν τῆς συνήθους ἡλικίας, ὥστε μετὰ δυσκολίας ἀποβάλλω τὴν συνήθειαν τοῦ θηλασμοῦ ἔνθ' ἀν.: *Ἐγλυκογάλιασε τὸ παιδὶ καὶ δὲ μπορῶ νὰ τ' ἀποκόψω* Ἀθῆν. *Τ' ἀποκόψαμ' σήμερα, τραύα τα μακριά, μὴ ματαβ'ζάξουν καὶ γλυκογαλιάσουν* Στερελλ. (Ἀράχ.) Συνών. γ α λ ι ά ζ ω.

Β) Μεταφ., ἐρωτοτροπῶ Πειρ.: *Ὁ δεῖνα γλυκογαλιάζει μὲ τὴ δεῖνα.* Συνών. γ λ υ κ ο γ α λ ί ζ ω, γ λ υ κ ο γ ε λ ῶ **Β1**, γ λ υ κ ο μ ι λ ῶ, γ λ υ κ ο σ α λ ι ά ζ ω, ἐ ρ γ ο λ υ β ῶ, ζ α χ α ρ ώ ν ω, ν ο σ τ ι μ ε ύ ο μ α ι, σ α λ ι α ρ ί ζ ω, φ λ ε ρ τ ά ρ ω.

γλυκογαλίζω Κάρπ. Κύθν. Μύκ. *γλυκοαλίζω* Κάρπ. (Ἔλυμπ. κ.ἀ.) *γλυκοαλίτζω* Κάρπ. (Ἔλυμπ.)

Ἐκ τοῦ γ λ υ κ ο γ α λ ι ά ζ ω κατὰ μεταπλασμόν. Πβ. ἀ γ γ ι ά ζ ω καὶ ἀ γ γ ί ζ ω ἀ ξ ι ά ζ ω καὶ ἀ ξ ί ζ ω, ἀ ρ α τ ι ά ζ ω καὶ ἀ ρ α τ ί ζ ω κ.τ.τ.

Α) Κυριολ., ἐπὶ νηπίων καὶ νεογνῶν ζῴων, γ λ υ κ ο γ α λ ι ά ζ ω **Α**, τὸ ὁπ. βλ., ἔνθ' ἀν.: *Τὸ μωρὸ γλυκογαλιάζ'* Μύκ.

Β) Μεταφ., γ λ υ κ ο γ α λ ι ά ζ ω **Β**, τὸ ὁπ., βλ., Κάρπ. (Ἔλυμπ. κ.ἀ.): *Ἐγλυκοάλισεν ἡ Καλίτσα τὸν ἁρμαστὸ της κ' 'ἐ' τῆς ξεκολλᾷ πλέα* (*ἁρμαστὸς* = μνηστὴρ) Ἔλυμπ. *Ἐγλυκοάλιτζε τὸ πεθ-θερό της καὶ πῆρε τὸν υἱὸ αὐτόθ.* Συνών. Βλ. εἰς λ. γ λ υ κ ο γ α λ ι ά ζ ω **Β**.

γλυκογάλισμα τό, Κάρπ. *γλυκοάλισμα* Κάρπ.

Ἐκ τοῦ γ λ υ κ ο γ α λ ί ζ ω.

Ὁ χαριεντισμὸς τῶν ἐραστῶν. Συνών. γ λ υ κ ο μ ί λ η μ α, γ λ υ κ ο σ ά λ ι α σ μ α, γ λ υ κ ο σ ά λ ι σ μ α, ζ α χ ά ρ ω μ α, σ α λ ι ά ρ ι σ μ α, φ λ ε ρ τ ά ρ ι σ μ α.

γλυκογέλασμα τό, ἐνιαχ. *γλυκογέλασμαν* Πόντ. (Οἰν. Τραπ.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ